

V.

РАЗБИТИЙ.

Кога умрѣ не плачете —
 Неще сълзи и тѣга, —
 А по скоро заровете
 Мойта хладната снага.

Заровете я въ трѣвата,
 Тамъ при Стара-Плавина,
 Дѣ цвѣтяла — за борбата
 Мойта ранна младина.

Та тамъ никой кракъ, ни шопоть
 Да не буди моя миръ, —
 Дѣто нѣма други ропоть,
 Освѣнъ тихиятъ зѣфиръ ;

Дѣ ни слава, ни присмивка
 Да не стряскатъ гробний сводъ :
 Има право на почивка
 Въ бой разсипаний животъ.

1883.

VI.

НЕВОЛНО ОТБИХЪ СЕ.

Неволно отбихъ се въвъ божия храмъ —
 Кат' пътникъ отпадналь подъ сѣнчица хладна ;
 Свещенна молитва възлизаше тамъ
 И лѣйще миръ сладкъ въ душата ми страдна.

Наведохъ смирено, покорно глава ;
 Смущение тайно обзе ме неволно,
 И нѣкакви чудни и нови слова
 Изъ моето сърдце извирахъ болно.